

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Miroslavou Ježoviczovou v právní věci žalobkyně **I.L.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 4. 12. 2009, číslo x, **o plný invalidní důchod**

t a k t o:

- I. Rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 4. prosince 2009 číslo x **se zrušuje** pro vady řízení a věc se **vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozhodnutím ze dne 4. 12. 2009, zamítla žalovaná žádost žalobkyně o plný invalidní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění s odůvodněním, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné ze dne 18. 11. 2009 žalobkyně není plně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její schopnost soustavné výdělečné činnosti pouze o 30%. Žalobkyně ve včas podané žalobě nesouhlasila s napadeným rozhodnutím a poukazovala na svůj špatný zdravotní stav. Žalobkyně navrhovala zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násled. soudního řádu správního v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 soudního řádu správního), tedy ke dni 4. 12. 2009.

Provedeným dokazováním soud zjistil, že posudkový lékař Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné dne 18. 11. 2009 při lékařské prohlídce míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně hodnotil podle přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. v platném znění kapitolou XV, oddílem H, položkou 50.1 30% a vyslovil, že žalobkyně není plně invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění, není ani částečně invalidní dle § 44 odst. 1 a 2 zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění.

Pro přezkumné soudní řízení zdravotní stav žalobkyně a její dochovanou pracovní schopnost k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí posoudila dne 28. 7. 2010 posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě. Z posudku soud zjistil, že posudková komise vycházela ze spisové dokumentace, zdravotní dokumentace ošetřujícího praktického lékaře MUDr. A. W., lékařských nálezů z Karvinské hornické nemocnice MUDr. M. ze dne 24. 7. 2010, FN Ostrava, oční kliniky MUDr. K. ze dne 8. 2. 2010, očního vyšetření MUDr. H. ze dne 18. 2. 2010, lékařského nálezu z DIKa centra MUDr. K. ze dne 28. 5. 2010, předložené při jednání a z vlastního zjištění při jednání. Posudková komise došla k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je stav po operaci pravého kyčelního kloubu, t. č. s dobrou funkcí, kdy stav odpovídá příloze č. 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb., ve znění platném v době vydání napadeného rozhodnutí, kapitole XV, oddílu H, položce 50.1, kdy z rozmezí 20-35% stanovila horní hranici rozmezí, tj. 35% i s přihlédnutím k bolestivému syndromu páteře, obezitě, ostatním zdravotním potížím a pracovnímu zařazení, poslední 2 roky vsedě bez možnosti střídat pracovní polohu. U žalobkyně dle komise nešlo k datu rozhodnutí žalované o zdravotní postižení uvedená pod položkou 50.2, 50.3 a nejedná se o zdravotní postižení umožňující soustavnou výdělečnou činnost za zcela mimořádných podmínek, ani se nejedná o zdravotní postižení značně ztěžující obecné životní podmínky.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 4. 12. 2009, posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě ze dne 28. 7. 2010, jakož i připojeným posudkovým spisem žalobkyně vedeným u Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné, a poté dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. je pojištěnec plně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66%, nebo je schopen pro zdravotní postižení soustavné výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek.

Podle § 44 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. je pojištěnec částečně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 33%. Dle odstavce druhého citovaného ustanovení je pojištěnec částečně invalidní též tehdy, jestliže mu dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav značně ztěžuje obecné životní podmínky.

Podle § 39 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb. se při určování poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti pojištěnce vychází z jeho zdravotního stavu doloženého výsledky funkčních vyšetření a z jeho schopnosti vykonávat práce odpovídající zachovaným tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím

k výdělečným činnostem, které vykonával předtím, než k takovému poklesu došlo, a k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem; přitom se bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující schopnost výdělečné činnosti pojištěnce, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, a schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával.

Podle § 6 odst. 3 vyhlášky č. 284/1995 Sb. pro stanovení procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti je nutné určit zdravotní postižení, které je příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Je-li těchto zdravotních postižení více, jednotlivé hodnoty poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a procentní míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti ostatních zdravotních postižení.

V projednávané věci jde o zamítnutí žádosti o dávku důchodového pojištění, podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem a rozhodnutí soudu proto závisí především na odborném lékařském posouzení zdravotního stavu žalobkyně. V přezkumném soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnce podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, která je oprávněna nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobkyně, ale též k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o plné invaliditě, částečné invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Pokud posudek této posudkové komise splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti posudku, je zpravidla v přezkumném soudním řízení rozhodujícím důkazem.

Krajský soud v souladu s ustanovením § 75 odst. 1 soudního řádu správního při přezkoumávání napadeného rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované, a dospěl k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí, to je k datu 4. 12. 2009 byla žalobkyně částečně invalidní. Tento závěr jednoznačně vyplývá ze stěžejního důkazu v tomto řízení provedeném, kterým je odborný lékařský posudek posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti krajský soud nemá důvodu pochybovat. Zdravotní stav žalobkyně vedle posudkového lékaře posuzoval dále odborný ortoped, tedy odborník v oboru, do něhož je zařazeno nejzávažnější zdravotní postižení žalobkyně. Posudková komise mimo jiné taktéž vycházela z úplné zdravotní dokumentace žalobkyně a na rozdíl od hodnocení invalidity žalobkyně lékařem Okresní správy sociálního zabezpečení zhodnotila, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byla částečně invalidní podle § 44 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb.

Z uvedeného důvodu krajský soud v souladu s ustanovením § 78 odst. 1 s. ř. s. shledal žalobu jako důvodnou a napadené rozhodnutí zrušil pro vady řízení a vrátil žalované k dalšímu řízení.

Žalovaná vydá nové rozhodnutí, přičemž bude vázána závazným názorem krajského soudu a sice, že žalobkyně v době vydání napadeného rozhodnutí byla částečně invalidní.

Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení v souladu s ust. § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. a § 118d odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění, neboť úspěšná žalobkyně se nákladů řízení vzdala a žalovaná nemá na náhradu nárok ze zákona.

P o u č e n í : Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem jeho doručení. Lze proti němu podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, prostřednictvím podepsaného soudu, a to písemně ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 30.8.2010

Za správnost vyhotovení:
Věra Šustrová

**JUDr. Miroslava Ježoviczová, v.r.
samosoudkyně**